

Can Xica

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de la Cortada, a la confluència dels torrents de la Roureda i de Can Vives.
Emplaçament	A través del camí que va del torrent de la Font de la Salut a Can Vives de la Cortada.
Alçada:	256
Coordenades:	
Latitud:	41.64484
Longitud:	2.55624
UTM Est (X):	463045
UTM Nord (Y):	4610440

Classificació

Número de fitxa	08193 - 26
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Totalment reformada a principis de la dècada de 1980.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL;
Número inventari	IPA 34347/4221-I
Generalitat i altres inventaris	
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	001911900DG61A0001XL, 001900800DG61A0001GL, 08192A014000280000KK
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio

Descripció

Forma part d'un complex de tres cases d'origen rural situades sobre distintes plataformes i recloses dins d'un baluard. Can Xica ocupa la cota inferior.

Es tracta d'una masia molt senzilla de planta rectangular de 12 metres d'amplada per 6 de fondària composta de planta baixa i pis. Té coberta a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana principal, parcialment orientada a migdia. Els paraments són arrebossats i pintats de color blanc, amb alguna pedra vista, i totes les obertures estan protegides amb porticons exteriors de fusta.

Els vèrtexs de les teulades se situen a diferent nivell, la qual cosa indicaria que l'edifici és el resultat de la juxtaposició de dos volums perpendiculars. De la crugia més alta en surt una xemeneia d'obra, mentre que la crugia més baixa concentra les úniques obertures que hi ha a peu pla: un portal d'obra amb arc escarser i una finestra allindada. Adossat a ponent hi ha un cos auxiliar més menut que ha estat afegit a l'habitatge des de dins després de paretar parcialment l'antiga porta exterior i transformar-la en finestra, col·locant-hi una pedra desbastada com a ampit. La masia presenta quatre obertures al primer pis: una amb arc rebaixat i dues de llinda plana a la façana principal, i una darrera al costat de llevant.

L'edifici es troba molt desvirtuat i totalment voltat de construccions annexes: al nord hi té una altra casa; a l'oest, un volum auxiliar de planta rectangular, i, al sud, un altre cobert d'obra i una pèrgola amb un emparat. Al davant de la casa hi ha un jardí pavimentat amb toves ceràmiques, amb una font d'aigua procedent de mina i una bassa.

Observacions:

Aquesta masia isolada es troba al quadrant nord-occidental del terme municipal, a la vessant de solell d'un repeu del turó del Montnegre, sobre les masies veïnes de Can Bruno i Can Feliçó.

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció C.

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-23.

Història

La masia va ser reformada i ampliada a partir de 1980. Anteriorment hi va existir una bòbila.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, p. 54.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2016). Pla Especial Urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre III, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-23, pp. 281-289.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 18, p. 104.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de

